

Mint hogy pedig a fentnevezett bogarak egyrésze két évig él, petézése s ennél fogva táplálkozási szükséglete is nagyobb és hosszabb időre terjedő. Egyike-másika hazánkban is kártékonyan lépett már fel. Így egy *Pissodes* faj 1893-ban Krassó-Szörényben, Temesben és Somogyban a jegenye- és luczfenyőkben érzékeny kárt tett; két *Eccoptogaster*-faj pedig 1892-ben Temes megye egyes helyein az erdőkben szórványosan előforduló szilfákat oly nagy mértékben támadta meg, hogy csaknem mind tönkre ment.

Románia lepke-faunája. A hazai faunára nézve a romániai fauna még a bukovinainál is, melyről minap szóltunk (Rov. Lap. 1900. 20 l.), érdekesebb és fontosabb, a mennyiben Románia hazánk délkeleti részét (Erdélyt) kelet és dél felől körül övezi, de attól itt is ott is a Kárpátok hatalmas fala által el van választva, és egyik oldalán keleti (dél orosz), a másikon pedig déli (balkáni) alkatrészek vegyülnek faunájába. Ez az oka annak, hogy a romániai fauna a bukovinainál (1834 faj) jóval gazdagabb, de még a magyarországihoz képest is igen tekintélyesnek mondható, a mennyiben 162 Rhopalocera-, 10 Sphingida-, 155 Bombycida-, 325 Noctuida és 270 Geometr. da-, összesen 992 Macrolepidoptera-fajt számlál. Ennyit sorol fel Caradja Arisztid, romániai földbirtokos, a ki évek során át ép oly nagy szorgalommal mint tudományos készséggel foglalkozik hazájának lepkefaunájával, melyet néhány év előtt össze is állított („Die Grossschmetterlinge des Königreiches Rumänien“ Külön nyomat az „Iris“ VIII. és IX. kötetéből 1895–96. 102 és 112 lap) ¹⁾ Ennek előszavában Romániának geographiai, klimatikai és orographiai, valamint botanikai és faunistikai viszonyait eseteli, majd a romániai lepke-faunára nézve jellemző állatok csoportosítását és végül a Romániában eddig észlelt lepkék jegyzékét nyújtja. Ez utóbbiban minden egyes lepkéről megjegyzi, hogy az mely szomszéd országokban fordul elő, sőt zárjel közt közbeszúrja azokat a fajokat is, melyek eddigelé csak valamely szomszéd faunában megvannak s amelyekről ennél fogva feltehető, hogy román földön is még fellelhetők lesznek. Bennünket leginkább azok a fajok és fajváltozatok érdekelnek, a melyek Romániában honosak, hazánkban pedig még nem észleltettek, s ezek közül első sorban ismét azok, melyek a romániai faunának némi déli színezetet kölcsönöznek. Ezek a déli fajok a következők: *Thestor Nogelii v. dabrogensis*, *Polyom. Thersamon v. Omphale*, *Lyc. balcanica*, *L. Anteros*, *Ep. Ida*; *Deil. hippophaës*; *Mam. peregrina*, *Uloch. hirta*, *Plus. Zosimi*, *Thalp. rosea*; *Eilicr. trinotata*, *Hemer. abruptaria*, *Siona nubilaria* és *v. exalbata*. Ezekon kívül még 60–65 alak hiányzik nálunk. Ezek közt számos az a fajváltozat, melyet ez alkalommal maga a szerző állított fel. Érdekes és becses művéhez Romániának igen sikerült geologiai térképét csatolta.

A. Aigner Lajos.

¹⁾ Ennek bővebb kiadását adja Dr Fleck E., Die Macrolepidopteren Rumäniens: Bulletin de la Soc. d. Sciences de Bucarest VIII. 1899. 682. l.